

Ένας κόσμος χωρίς φόβο

**«Ο Θεός είναι
καταφυγή ημών και
δύναμις, βοήθεια
ετοιμοτάτη εν ταις
θλίψεσι. Διά τούτο δεν
θέλωμεν φοβηθή, και αν
σαλευθή η γη και
μετατοπισθώσι τα όρη
εις το μέσον των
θαλασσών.»
— Ψαλμός 46:1,2**

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ αιώνες της ύπαρξης των ανθρώπων στη γη, εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν πρόωρα τη ζωή τους λόγω πολέμων, με ορισμένες εκτιμήσεις αυτού του αριθμού να φτάνει το ένα δισεκατομμύριο. Στις περισσότερες περιπτώσεις, στο τέλος αυτών των πολέμων, υπήρχε η ελπίδα ότι η επιθετικότητα ενός έθνους εναντίον ενός άλλου δεν θα

επαναλαμβανόταν και ότι ο κόσμος θα απαλλασσόταν από τον φόβο μια για πάντα. Στην πραγματικότητα, όταν ανακοινωθούν οι στόχοι τέτοιων συγκρούσεων μεταξύ των εθνών, ένας σκοπός συχνά δηλώνεται ότι είναι η ελευθερία από τον φόβο. Αυτό μπορεί να φαίνεται να είναι ένας ευγενής στόχος, αλλά όταν οι πόλεμοι τελειώσουν, οι καρδιές σχεδόν όλων των εμπλεκομένων είναι σχεδόν αναπόφευκτα γεμάτες με ακόμη μεγαλύτερο φόβο για το μέλλον. Η συνεχιζόμενη αποτυχία μετά από σχεδόν κάθε πόλεμο για τη διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των εθνών, αργά ή γρήγορα, οδηγεί σε περαιτέρω συγκρούσεις και προκαλεί αύξηση του φόβου και όχι μείωση. Αυτή είναι η ιστορία της ανθρώπινης ιστορίας.

Ως απόδειξη ότι αυτή η φωτεινή προοπτική για το μέλλον ήταν δικαιολογημένη, μας υπενθύμισαν για

την πρόοδο της εκπαίδευσης και μας είπαν ότι ένας φωτισμένος κόσμος θα ήξερε καλύτερα από το να επιχειρήσει τη διευθέτηση διεθνών διαφορών με πόλεμο. Μας ζητήθηκε επίσης να εξετάσουμε τη μεγάλη πρόοδο στην επιστήμη, ότι και αυτές θα συμβάλουν στη διαρκή ειρήνη μεταξύ των εθνών. Επιπλέον, υποστηρίχθηκε ότι η θρησκεία έκαμνε τόσο γρήγορη πρόοδο στη γη που σύντομα ολόκληρος ο κόσμος θα εμποτιστεί τόσο βαθιά με τη φιλοσοφία της επί του Όρους Ομιλίας του Ιησού που ο πόλεμος θα είναι αδύνατος να γίνει. Δυστυχώς, γνωρίζουμε πολύ καλά πώς όλοι αυτοί και οι πολλοί άλλοι ισχυρισμοί που είχαν διατυπωθεί απέτυχαν παταγωδώς.

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΓΕΜΑΤΟΣ ΦΟΒΟ

Ωστόσο, ο φόβος του πολέμου, είναι μόνο μία από τις πολλές συνθήκες που προκαλούν φόβο στις καρδιές των ανθρώπων στον σημερινό κόσμο. Καθώς πλησιάζουμε στο ένα τέταρτο του αιώνα στη νέα χιλιετία, πολλοί άλλοι φόβοι μαστίζουν άτομα, κοινωνίες και έθνη. Σημειώνουμε παρακάτω μόνο μια μερική λίστα μερικών από αυτούς τους φόβους:

Ο φόβος που σχετίζεται με τον πολιτικό διχασμό και την πόλωση στο εσωτερικό των χωρών, ιδιαίτερα στον λεγόμενο δυτικό κόσμο, ο οποίος έχει οδηγήσει σε αναταραχές και βία σε πολλά έθνη.

Ο φόβος σχετικά με αυτό που φαίνεται να είναι η συνεχής διαμάχη και αναταραχή που προέρχεται από τη Μέση Ανατολή, και τις πιθανές επιπτώσεις της στον κόσμο γενικότερα.

Ο φόβος της περαιτέρω επιδείνωσης των σχέσεων μεταξύ των υπερδυνάμεων του κόσμου, της Κίνας, της Ρωσίας και των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες συνδέονται ζωτικά μεταξύ τους οικονομικά και με άλλους τρόπους.

Ο φόβος για τις άγνωστες ακόμη επιπτώσεις της συνεχιζόμενης ανάπτυξης της Τεχνητής Νοημοσύνης («AI») και εάν η ανθρωπότητα θα μπορέσει να ελέγξει με ασφάλεια την πρόοδο και τη χρήση της.

Ο φόβος των μικρών αδίστακτων εθνών, κυβερνήσεων και ηγετών, οι οποίοι αν και είναι μικροί σε σύγκριση με τις παγκόσμιες υπερδυνάμεις, θα μπορούσαν να προκαλέσουν μεγάλο όλεθρο σε σημαντικά τμήματα της κοινωνίας εάν δεν κρατούνταν υπό έλεγχο.

Ο φόβος, γενικά, για συνεχή χρηματοπιστωτική και οικονομική αβεβαιότητα τόσο σε περιφερειακό, εθνικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ο φόβος για τις αυξανόμενες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, ιδιαίτερα τις επιπτώσεις της σε σχέση με την πιθανότητα ισχυρότερων φυσικών καταστροφών, όπως καταστροφικές καταιγίδες, πυρκαγιές, ξηρασίες, σεισμοί ή άνευ προηγουμένου αλλαγές στα καιρικά πρότυπα.

Ο φόβος για απρόβλεπτες ασθένειες, όπως έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια ως αποτέλεσμα της πανδημίας του κορωνοϊού και της καταστροφικής επίδρασής του στον κόσμο.

Ο φόβος ότι οι «πολιτιστικοί πόλεμοι» θα συνεχίσουν να αυξάνονται, είτε πρόκειται για την ηθική, τις φυλές, τις θρησκείες ή άλλους τομείς, σε βαθμό που η κοινωνία γενικά θα κατακερματιστεί και θα διαιρεθεί τόσο πολύ που μπορεί σύντομα να καταρρεύσει λόγω έλλειψης κατεύθυνσης.

Τέλος, υπάρχει ο φόβος ότι σε όλες αυτές τις γραμμές τα συμπτώματα των δοκιμασιών ή δυσκολιών θα συνεχίσουν να αυξάνονται σε τέτοια αναλογία και προς κάθε κατεύθυνση που η τελική επιβίωση της ανθρωπότητας θα είναι αμφίβολη. Αυτή είναι η κατάσταση του σημερινού κόσμου που είναι γεμάτος φόβο. Ρωτάμε

λοιπόν: Υπάρχει πραγματική ελπίδα για την ανάκαμψη του κόσμου και για την εξάλειψη του φόβου από τις καρδιές των ανθρώπων;

ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Ενώ οι παρούσες συνθήκες φόβου και αγωνίας ήρθαν απροσδόκητα σε πολλούς στον κόσμο, και παρά τους ισχυρισμούς ενός διαρκώς εξελισσόμενου πολιτισμού, δεν ήταν έκπληξη για τους προσεκτικούς μελετητές της Βίβλου. Σε όλες τις σελίδες του οι θεόπνευστοι προφήτες προέβλεψαν αυτές τις συνθήκες. Επί παραδείγματι, ο προφήτης Δανιήλ προείπε αυτήν ακριβώς την εποχή στην ανθρώπινη εμπειρία και την περιέγραψε ως «καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος,». (Δαν. 12:1) Ο Ιησούς παρέθεσε αυτή την προφητεία του Δανιήλ και εξήγησε ότι η εκπλήρωσή της θα γίνει τον καιρό της Δεύτερης Παρουσίας του και του τέλους της Αιώνος. —Ματθ. 24:3,21,22

Ο Ιησούς περιέγραψε μερικές από τις λεπτομέρειες αυτής της περιόδου θλίψεως, λέγοντας ότι θα υπάρξει «επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία» και ότι «οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην». (Λουκάς 21:25,26) Η αναφορά του Ιησού στον φόβο που θα γεμίσει τις καρδιές των ανθρώπων είναι αρκετή για να δείξει ότι αναφερόταν στον παρόντα καιρό, γιατί ποτέ άλλοτε δεν υπήρξε τόσο εκτεταμένη ανησυχία και στεναχώρια από πλευράς της ανθρωπότητας όπως υπάρχει σήμερα.

Όταν ο Ιησούς είπε ότι θα υπάρξει στη γη στενοχώρια εθνών με αμηχανία, εξήγησε τη σκέψη του παρομοιάζοντάς τη με το βρυχηθμό της θάλασσας και των κυμάτων. Αυτό είναι ένα πολύ εύστοχο σύμβολο για

τις ανήσυχες, δυσαρεστημένες μάζες της ανθρωπότητας σήμερα. Προσπαθούν απελπιστικά να αποτρέψουν τον όλεθρο που φοβούνται ότι θα προκληθεί από το έντονο κύμα του ανθρώπινου εγωισμού και από τα εργαλεία καταστροφής που παρέχονται από την ίδια την επιστήμη και την τεχνολογία που αναμένεται να οδηγήσουν τον κόσμο στην ειρήνη και την ευημερία.

Ο Προφήτης Δαβίδ προείπε επίσης αυτή την εποχή που ζούμε. Όπως ο Ιησούς, έτσι και αυτός παρομοίασε το χάος του κόσμου με το ανελέητο χτύπημα της θάλασσας και των κυμάτων, καθώς οι θορυβώδεις απαιτήσεις των ανθρώπων και των εθνών χτυπούν τα προπύργια ενός πολιτισμού που κάποτε θεωρούνταν απόρρητος. Η προφητεία του Δαβίδ απευθύνεται σε όσους πιστεύουν στον Λόγο του Θεού. Για αυτά δηλώνει: «Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και μετατοπισθώσι τα όρη εις το μέσον των θαλασσών· και αν ηχώσι και ταραττώνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται τα όρη διά το έπαρμα αυτών.» —Ψαλμ. 46:2,3

«Δεν θα φοβηθούμε», δηλώνει ο προφήτης. Ως Χριστιανοί, δεν χρειάζεται να φοβόμαστε αυτό που έρχεται στη γη. Δηλαδή, δεν θα φοβηθούμε αν εξοικειωθούμε με τις προφητείες της Βίβλου και έχουμε πίστη σε αυτά που δηλώνουν για το σήμερα και το αύριο. Ο Λόγος του Θεού εξηγεί και την αιτία για την αγωνία του παρόντος κόσμου και παρέχει τη μόνη ελπιδοφόρα άποψη για την τελική έκβαση αυτής της παρούσας σκοτεινής περιόδου φόβου. Το να γνωρίζουμε το σχέδιο του Θεού σχετικά με το ανθρώπινο πεπρωμένο σημαίνει να έχουμε ειρήνη και χαρά στις καρδιές μας. Μας φέρνει σε θέση να εκπέμπουμε παρηγορητική σιγουριά στους άλλους παρά τις γύρω ανησυχίες.

Σύμφωνα με τη Βίβλο, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα αυτής της ταραχώδους εποχής φόβου και

αγωνίας; Πριν από πολλά χρόνια είχε ειπωθεί ότι η ανθρωπότητα έχει ένα ραντεβού με τη μοίρα της. Αυτό είναι σωστό, αλλά ο Θεός απλώνει ένα χέρι ελέγχου πάνω σε αυτό το πεπρωμένο, και οι συνέπειες είναι τόσο εκτεταμένες που η φαντασία σχεδόν κλονίζεται όταν προσπαθούμε να τις συλλάβουμε διανοητικά. Εν συντομία, τα γεγονότα όπως επισημαίνονται στον Λόγο του Θεού είναι τα εξής:

Φτάνουμε στο τέλος μιας εποχής στο σχέδιο του Θεού. Ακόμη περισσότερο από αυτό, φτάνουμε στο τέλος μιας παγκόσμιας τάξης. Δεν θα είναι, όπως λανθασμένα υπέθεταν κάποτε πολλοί, το τέλος της γης. (Εκκλ. 1:4) Αντίθετα, θα είναι το τέλος της κυριαρχίας του Σατανά στη γη, η οποία πρόκειται να αντικατασταθεί από τη βασιλεία του Χριστού. Η εκπλήρωση πολλών προφητικών σημείων δείχνει ότι τώρα ζούμε την εποχή της αόρατης παρουσίας του και της προετοιμασίας της ίδρυσης της βασιλείας του.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Όταν ο Ιησούς προείπε τα χαρακτηριστικά της εποχής μας, δηλώνοντας ότι θα γίνει καιρός που οι καρδιές των ανθρώπων θα γαμίσουν φόβο, ήταν απάντηση σε ερωτήσεις που του έκαναν οι μαθητές του. Αυτές οι ερωτήσεις ήταν: «Ποιο θα είναι το σημάδι της παρουσίας σου και του τέλους του αιώνα;» (Ματθ. 24:3) Παραθέτοντας αυτές τις ερωτήσεις χρησιμοποιήσαμε μια σωστή μετάφραση των λέξεων που χρησιμοποίησε ο Ιησούς. Στην «Εκδοση King James» της Βίβλου, αυτό το απόσπασμα μεταφράζεται λανθασμένα ως εξής: «Ποιο θα είναι το σημάδι του ερχομού σου και του τέλους του κόσμου;» Ωστόσο, οι μαθητές δεν ρωτούσαν πώς θα μπορούσαν να ξέρουν πότε πλησίαζε ο καιρός για να «έρχεται» ξανά ο Ιησούς. Αντίθετα, ρώτησαν πώς θα

ξέρουν τότε στην πραγματικότητα θα έχει επιστρέψει.

Όταν γίνει σωστά κατανοητή, η απάντηση του Δασκάλου σε αυτές τις ερωτήσεις παρέχει την εξήγηση για τις σημερινές παγκόσμιες συνθήκες και τη γνήσια ελπίδα για καλύτερες μέρες που έρχονται. Αποκαλύπτει ότι πλησιάζουμε στο τέλος της παρούσας εποχής στην ανθρώπινη ιστορία. Αυτό, με τη σειρά του, σημαίνει ότι πλησιάζει ο καιρός για την εκπλήρωση εκείνων των πολλών υποσχέσεων του Λόγου του Θεού που λένε για τις ευλογίες της ειρήνης και της χαράς και της ζωής που θα διατεθούν στην ανθρωπότητα ως αποτέλεσμα της επερχόμενης χιλιετούς βασιλείας του Χριστού, του Βασιλέως των βασιλέων και του Κυρίου των κυρίων. — Ησ 11:9· 35:1-10· Αποκ. 17:14· 20:4,6

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Ιησούς θα κυβερνήσει στη γη ως άνθρωπος. Η πρώτη του επίσκεψη στη γη ήταν ως άνθρωπος, προκειμένου, όπως εξήγησε ο ίδιος το θέμα, να δώσει τη σάρκα του στο θάνατο για τη ζωή του κόσμου. (Ιωάννης 6:51) Έχοντας παράσχει τα μέσα απελευθέρωσης από τον θάνατο με τη θυσία της ανθρωπότητάς του στον σταυρό του Γολγοθά, αναστήθηκε από τους νεκρούς και του δόθηκε «δόξα» και «αθανασία»—ένα εξυψωμένο θεϊκό ον της ίδιας φύσης με τον ίδιο τον Δημιουργό, «τον οποίο κανείς δεν είδε, ούτε μπορεί να δει» —Α΄ Πέτ. 1:21· Α΄ Τιμ. 6:16

Με μια εντελώς κυριολεκτική ερμηνεία ορισμένων από τις προφητείες του Λόγου του Θεού, αναπτύχθηκαν πολύ ωμές αντιλήψεις για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Κάποιοι υποθέτουν ότι όταν επιστρέψει, θα τον ιδούν σαν έναν άνθρωπο κρεμασμένο στον ουρανό. Ταυτόχρονα, θα υπάρξουν τεράστιες ανατροπές της φύσης στους ουρανούς και στη γη, οι οποίες θα επισκιάσουν με καταστροφικό τρόπο οτιδήποτε κατάφερε ποτέ ο άνθρωπος, ακόμη και με τη χρήση

πυρηνικών όπλων.

Ωστόσο, τώρα βλέπουμε ότι οι προφητείες που είχαν χρησιμοποιηθεί ως βάση αυτής της εσφαλμένης έννοιας της επιστροφής του Χριστού είναι συμβολικά περιγραφικές για την αναταραχή των ανθρωπογενών θεσμών που διαμόρφωσαν τον πολιτισμό μας. Είναι αυτό που περιγράφουν οι προφητείες ως το τέλος του κόσμου – ουχί το τέλος του πλανήτη Γη εν κυριολεξία, αλλά αυτό που ο Απόστολος Παύλος περιγράφει ως «τον παρόντα πονηρόν αιώνα». (Γαλ. 1:4) Ο Ιησούς αναφέρθηκε στον Σατανά, τον Διάβολο, ως τον «άρχοντα αυτού του κόσμου». Ως εκ τούτου, το τέλος του κόσμου σημαίνει το τέλος της αυτοκρατορίας του Σατανά και το τέλος της κυριαρχίας του επί του νου και της καρδιάς των ανθρώπων. —Ιωάννης 12:31

Κάθε Χριστιανός θα πρέπει να χαίρεται να σημειώνει οποιαδήποτε στοιχεία που τείνουν να δείχνουν ότι το τέλος της παρούσας παγκόσμιας τάξης είναι κοντά. Όλη η ανθρωπότητα θα χαρεί όταν συνειδητοποιήσει ότι η αυτοκρατορία του Σατανά έφτασε στο τέλος της. Τότε θα έχουν την ευκαιρία να γίνουν πολίτες σε έναν νέο κόσμο—όχι έναν άλλον ανθρώπινα δομημένο πολιτισμό, αλλά μια νέα τάξη στην οποία η εξουσία και οι νόμοι θα είναι αυτοί της βασιλείας του Χριστού.

Ο κόσμος που ακόμη και τώρα φτάνει στο τέλος του δεν ήταν ποτέ απόλυτα ικανοποιητικός, ούτε καν για εκείνους που ήταν πιο ενθουσιώδεις στις προσπάθειές τους να διαιωνίσουν την ύπαρξή του. Πράγματι, υπήρξε πολύ καλό σε αυτόν, αλλά η αμαρτία και το κακό κυριάρχησαν. Οι ασθένειες, ο πόνος και ο θάνατος ήταν η τρομερή κληρονομιά όλων. Το μίσος και ο πόλεμος κατέστρεψαν την ευτυχία των ανθρώπων και κατέστρεψαν την ειρήνη των εθνών.

Ο φόβος για χειρότερα πράγματα που θα έρθουν,

τόσο τώρα όσο και στο εξής, βοήθησε να στερηθούν οι άντρες και οι γυναίκες τη χαρά που προσωρινά, τουλάχιστον, διαφορετικά θα ήταν δική τους. Πραγματικά, όπως δηλώνει η Αγία Γραφή, ήταν ένας κακός κόσμος, και όσο περισσότερο μελετάμε τα χαρακτηριστικά του, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούμε ότι ο Ιησούς ήξερε τι έλεγε όταν διακήρυξε τον Σατανά ως άρχοντά του.

Μπορούμε όλοι να χαιρόμαστε που ένας τέτοιος κόσμος φτάνει στο τέλος του, και ότι, όπως δηλώνουν οι Άγιες Γραφές, ο άρχων του πρόκειται να δεσμευτεί και τελικά να καταστραφεί. (Αποκ. 20:1-3,10) Ο Ιησούς είπε ότι όσοι θα ζούν εκείνη την εποχή και έχουν πίστη στον Λόγο του, όταν ιδούν τα πράγματα να αρχίζουν να αποκαλύπτονται που είχε προείπει, θα έπρεπε να σηκώσουν ψηλά τα κεφάλια τους με ελπίδα και αγαλλίαση, γιατί ο καιρός της απελευθέρωσής τους, και η απελευθέρωση της ανθρωπότητας, από την αμαρτία και τον θάνατο, θα είναι κοντά. —Λουκάς 21:28

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΕΝΟΙ

Σε μια εμπνευσμένη προφητεία για τη βασιλεία του Χριστού που μας έδωσε ο Απόστολος Παύλος, δήλωσε ότι ο Χριστός πρέπει να βασιλεύει μέχρι να τεθούν όλοι οι εχθροί κάτω από τα πόδια του και ότι ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος. (Α' Κορ. 15:24-26) Αυτό δείχνει ότι ένας σκοπός της βασιλείας του Χριστού είναι η καταστροφή των εχθρών—των εχθρών του Θεού, του ανθρώπου και της δικαιοσύνης. Ενώ ο θάνατος θα είναι ο τελευταίος από αυτούς που θα εξαλειφθεί από την κυριαρχία του Χριστού, άλλοι εχθροί θα καταστραφούν πριν από εκείνο τον καιρό. Μεταξύ των πρώτων από αυτούς είναι οι εγωιστικοί και αμαρτωλοί θεσμοί της γης που στέκονται εμπόδιο στη βασιλεία του Χριστού για δικαιοσύνη. Η καταστροφή αυτών

συνεπάγεται προσωρινή ταλαιπωρία και αγωνία για τους ανθρώπους που κρατήθηκαν σε σκλαβιά από αυτούς. Είναι αυτό που περιγράφεται από τον Προφήτη Δανιήλ ως «μια περίοδος θλίψης, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε που υπήρξε έθνος». —Δαν. 12:1

Στην προφητεία του δεύτερου ψαλμού, ο Ιησούς αναφέρεται ως ο μεγάλος βασιλιάς της γης τον οποίο όρισε ο Θεός να κυβερνά. (Ψαλμ. 2:1-9) Στην Καινή Διαθήκη προφητεύεται περαιτέρω ότι προτού αρχίσει να κυριαρχεί με δύναμη και δόξα, τα έθνη του κόσμου θα βιώσουν έναν καιρόν «θλίψεως μεγάλης, οποία δεν έγινεν απ' αρχής κόσμου έως του νυν». (Ματθ. 24:21) Σε σχέση με αυτήν την προειπωμένη ανατροπή της παρούσας παγκόσμιας τάξης, σε λίγο περισσότερο από τον περασμένο αιώνα, γίναμε μάρτυρες της καταστροφής πολλών από τους κληρονομικούς οίκους εξουσίας (ή τους βασιλικούς οίκους) της Ευρώπης και του χάους στις παγκόσμιες υποθέσεις που ακολούθησε. Στην προφητεία του Ιησού, δήλωσε ότι όλες οι φυλές της γης θα θρηνήσουν εξαιτίας αυτών των γεγονότων, και βλέπουμε αυτό το πένθος σήμερα σε όλες τις χώρες του κόσμου. —εδάφιο 30

Ωστόσο, μπορούμε να ευχαριστήσουμε τον Θεό που αυτή η αγωνία είναι μόνο προσωρινή. Η επιστροφή του Χριστού σχεδιάστηκε για να φέρει ειρήνη και χαρά και ζωή σε έναν κόσμο που πεθαίνει, και αυτό θα είναι το τελικό αποτέλεσμα. Ωστόσο, για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να δημιουργηθεί μια νέα παγκόσμια κυβέρνηση, και αυτό απαιτεί την ανατροπή της διακυβέρνησης στην οποία ο Σατανάς ήταν ο αόρατος και, στις περισσότερες περιπτώσεις, ο παραγνωρισμένος πρίγκιπας.

Αναρωτηθήκατε ποτέ γιατί οι ηγέτες του κόσμου, απολαμβάνοντας όλα τα πλεονεκτήματα του σύγχρονου πολιτισμού και της εκπαίδευσης, δεν κατάφεραν να βγάλουν τον κόσμο από το χάος προς την καταστροφή; Η

απάντηση σε αυτό το ερώτημα βρίσκεται στις προφητείες της Βίβλου. Η θεϊκή επιρροή παρεμβαίνει στις υποθέσεις των ανθρώπων, προετοιμάζοντας την εγκαθίδρυση μιας νέας τάξης, και σταδιακά ασκείται μέσω της αόρατης παρουσίας του θείου Χριστού.

Η ανατροπή των ανθρώπινων θεσμών της αμαρτίας και του εγωισμού, που υπέθαλψαν την καταπίεση και τον πόλεμο, είναι μόνο η αρχή του έργου του θείου Χριστού. Είναι σαν το μαχαίρι του χειρουργού που χρησιμοποιείται για να σώσει τη ζωή ενός ετοιμοθάνατου ασθενή. Για έξι χιλιάδες χρόνια, η ανθρώπινη φυλή πεθαίνει. Η ανθρωπότητα δεν μπόρεσε να βρει μια θεραπεία για το δηλητηριώδες τσίμπημα της αμαρτίας που προκαλεί το θάνατο σε όλους. Τώρα ο Χριστός, ο μεγάλος ιατρός, ήρθε για να τα αλλάξει όλα αυτά, και το πρώτο απαραίτητο βήμα είναι να τοποθετήσουμε την ανθρωπότητα, τον ασθενή, σε ένα νέο περιβάλλον και κάτω από δίκαιους και δίκαιους νόμους. Είναι η προετοιμασία για αυτό που προκαλεί την παρούσα κατάρρευση της ανθρώπινης εξουσίας παντού σε όλη τη γη.

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ

Οι μόνοι που γνωρίζουν ακόμη το νόημα αυτού που συμβαίνει στη γη είναι εκείνοι που με πίστη είναι έτοιμοι να δεχτούν τη μαρτυρία του Λόγου του Θεού. Για αυτούς οι προφητείες της Βίβλου είναι σαν φως φανάρι που τους λέει ότι, παρά αυτή τη σκοτεινότερη από όλες τις περιόδους που βίωσε ποτέ ο άνθρωπος, μια λαμπρή νέα μέρα είναι στον ορίζοντα. Αυτή θα είναι μια ημέρα κατά την οποία οι ευλογίες της υγείας, της χαράς, της ειρήνης και της ζωής θα ακτινοβολούν από την παρουσία του Χριστού, του νέου βασιλιά —αυτού του ένδοξου, θεϊκού άρχοντος που περιγράφεται προφητικά ως ο

«Ἡλιος της δικαιοσύνης», ο οποίος «θα ανατείλει με θεραπεία στα φτερά του.» —Μαλ. 4:2

Σύντομα, πιστεύουμε, όλη η ανθρωπότητα θα αρχίσει να συνειδητοποιεί ότι υπάρχει μια δύναμη που ασκείται στις υποθέσεις των ανθρώπων, η οποία υπερβαίνει τη δύναμη όλων των κυβερνήσεων που έχουν συγκροτηθεί από τον άνθρωπο. Αυτό θα γίνει φανερό μέσω της συνεχιζόμενης αποτυχίας των ανθρώπινων προσπαθειών για την αποκατάσταση οποιασδήποτε μονιμότητας ειρήνης και ασφάλειας μεταξύ των ανθρώπων.

Οι κυβερνήτες του κόσμου σήμερα εξακολουθούν να φαντάζονται ότι είναι λίγο πολύ οι κύριοι της ανθρώπινης μοίρας και ότι η σοφία τους και η εντυπωσιακή δύναμη των στρατιωτικών τους δυνατοτήτων θα είναι σε θέση να επιβάλλουν την ειρήνη στα έθνη. Ο τρόπος του Θεού για την εγκαθίδρυση της ειρήνης εξακολουθεί να περιφρονείται από τους σοφούς αυτού του κόσμου. Καθώς όμως όλες οι προσπάθειές τους συνεχίζουν να καταλήγουν σε αποτυχία, σταδιακά θα αρχίσουν να αναζητούν βοήθεια σε μια ανώτερη αρχή.

Αυτό, που εξακολουθεί να είναι μια μελλοντική εξέλιξη σε αυτή τη βαρυσήμαντη εποχή που ζούμε, περιγράφεται από τον Προφήτη Μιχαία ως εξής: «1 Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουσι συρρέει εις αυτό. 2 Και έθνη πολλά θέλουσιν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. 3 Και θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά, έως εις μακράν· και θέλουσι

σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. 4 Και θέλουσι κάθισθαι έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε.» —Μικ. 4:1-4

Αυτή είναι μια πολύ περιεκτική και καθησυχαστική προφητεία, η οποία, υπό το πρίσμα των τρεχόντων γεγονότων, θα εκπληρωθεί σύντομα, προς αιώνια χαρά όλης της ανθρωπότητας. Προσέξτε τον προσδιορισμό του χρόνου: «Στις έσχατες ημέρες θα συμβεί». Αυτή η προφητική έκφραση, οι τελευταίες ημέρες, δεν αναφέρεται στην παραδοσιακή ιδέα της καταστροφής, ούτε στην καταστροφή αυτής της γης, ούτε στο τέλος της ανθρώπινης ύπαρξης στη γη. Αναφέρεται στις τελευταίες ημέρες της διακυβέρνησης του Σατανά πάνω στους ανθρώπους, τις τελευταίες ημέρες της αμαρτίας και του θανάτου, τις τελευταίες ημέρες του πολέμου, τις τελευταίες ημέρες του φόβου και τις τελευταίες ημέρες όλων των άλλων κακών που μαστίζουν την ανθρώπινη φυλή από της Εδέμ έως σήμερα.

Το μέρος 2 του μαθήματός μας θα εμφανιστεί στο τεύχος του επόμενου μήνα του «The Dawn» (Της Αυγής). Σε αυτό θα εξετάσουμε πολλές πρόσθετες καθησυχαστικές υποσχέσεις από τη Βίβλο σχετικά με την επερχόμενη βασιλεία του Χριστού και τις αμέτρητες ευλογίες της σε όλη την ανθρωπότητα. Πράγματι, «το εσπέρας δύναται να συγκατοικήση κλαυθμός» καθώς ο κόσμος περνά από την παρούσα στενοχώρια του, αλλά είμαστε βέβαιοι ότι η αγαλλίασις και η ελευθερία από τον φόβο «το πρωϊ έρχεται» της ημέρας της νέας βασιλείας. —Ψαλμ. 30:5 ■